

Biblioteka
POZITIVNE MISLI ZA SVAKI DAN

Naziv originala:

Maximize Your Potential Through the Power of Your Subconscious Mind
to Develop Self Confidence and Self-Esteem

Joseph Murphy, DD, Ph.D.

Copyright © 2005 The Joseph Murphy Trust & JMW Group

Za izdanje na srpskom jeziku © Edicija, Beograd 2021.

IZDAVAČ

Edicija

Dunavski kej 8, Beograd

ZA IZDAVAČA

Lazar Vuk Bokan

GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK

Lazar Vuk Bokan

PREVODILAC

Nikola Miletić

LEKTURA I KOREKTURA

Edicija

DIZAJN KORICA

Edicija

ŠTAMPA

Tukan-Print, Beograd

TIRAŽ

500 primeraka

Plasman

+381/64-521-521-0

klubcitalaca@edicija.rs

www.edicija.rs

ISBN 978-86-81962-17-6

Godina izdanja

2021.

MOĆ PODSVESTI za 21. vek

za razvijanje samopouzdanja i samopoštovanja

Iz serije šest novih knjiga

DR DŽOZEF MARFI

Štampano i ažurirano za XXI vek Artur R. Pel

 EDICIJA

SADRŽAJ

Uvod u serije.....	7
Predgovor	19
Poglavlje 1 Izgradnja samopouzdanja	23
Poglavlje 2 Naučite da volite sebe.....	31
Poglavlje 3 Ljubav i nova slika o sebi.....	45
Poglavlje 4 Razvijanje predivne ličnosti	65
Poglavlje 5 Postanite podizač.....	79
Poglavlje 6 Postoje određene stvari koje ne možete promeniti.....	91
Poglavlje 7 Naučite da kažete „da“ i „ne“ u životu	99
Poglavlje 8 Kako se izboriti sa nepravdom	109
Poglavlje 9 Lek za povređena osećanja	125
Poglavlje 10 Kako se izboriti sa teškim ljudima	135
Poglavlje 11 Galeb Džonatan Livingston (duhovno tumačenje)	155
Poglavlje 12 Religija i žensko ropstvo	177

UVOD U SERIJE

Probudi se i živi! Niko nije osuđen na to da bude nesrećan, obuzet strahom i brigom, da živi u siromaštvu, pati usled lošeg zdravstvenog stanja, niti da se oseća odbačenim i inferiornim. Bog je sve ljude stvorio po svojoj slici i dao nam je moć da prevaziđemo nemaštinu i postignemo sreću, harmoniju, zdravlje i prosperitet.

Unutar sebe imaš moć da obogatiš svoj život! Nije nikakva tajna kako ovo postići. O tome se propoveda, piše i to se praktikuje već milenijumima. Naći ćete to u knjigama drevnih filozofa. Sve velike religije su propovedale o tome. To se nalazi u jevrejskim svetim spisima, hrišćanskim jevanđeljima, delima grčkih filozofa, muslimanskom Kuranu, budističkim sutrama, hinduskoj Bagavad Giti, kao i u delima Konfučija i Lao Cea. O tome takođe možete čitati i u delima savremenih psihologa i teologa.

Ovo je osnova filozofije dr Džozefa Marfija, jednog od velikih inspirativnih pisaca i predavača XX veka. On nije bio samo običan sveštenik, već i vodeća figura u modernom tumačenju mnogih religioznih dela. S obzirom na to da je bio sveštenik-upravnik crkve Svete nauke u Los Anđelesu, držao je predavanja i propovedi koje je svake nedelje posećivalo između 1300 i 1500 ljudi. Na milione ljudi uključivalo se da sluša njegov svakodnevni program na radiju. Napisao je preko 30 knjiga. Njegova najpoznatija knjiga, *Moć podsvesti*, objavljena je 1963. godine i odmah postala bestseler. Proglašena je jednom od najboljih knjiga vodiča za samopomoć ikada napisanom. Prodato je na milione kopija i nastavilo se sa prodajom širom sveta.

Nakon uspeha ove knjige, dr Marfi je u nekoliko zemalja održao predavanja, koja je posetilo hiljade ljudi. U svojim predavanjima on je istakao na koji način su neki obični ljudi uspeli da radikalno poprave svoje živote primenjujući neke specifične aspekte njegovih koncepata i pružio je praktična uputstva o tome na koji način svi ljudi mogu obogatiti svoje živote.

Dr Džozef Marfi je bio pristalica pokreta *Nove misli*. Mnogi filozofi i mislioci, koji su izučavali ovaj fenomen i propovedali, pisali i praktikovali ovakav novi način gledanja na život, razvili su ovaj pokret krajem XIX i početkom XX veka. Kombinujući metafizički, spiritualni i pragmatični pristup načinu na koji mislimo i živimo, oni su uspeli da otkriju tajnu postizanja onog što zaista želimo.

Ova filozofija nije bila religija u tradicionalnom smislu te reči, ali je bila zasnovana na безусловnoj veri u višu silu, u večito prisustvo, u Boga. Bila je nazivana različitim imenima, kao što su „Nova misao“ i „Nova civilizacija“.

Pristalice *Nove misli* ili *Nove civilizacije* propovedali su novu ideju života, koja donosi nove metode i usavršene rezultate. Oni svoje mišljenje zasnivaju na konceptu da je ljudska duša povezana sa atomskim umom univerzalne materije, koja naše živote povezuje sa univerzalnim zakonom ponude i mi imamo moć da to iskoristimo kako bismo obogatili svoje živote. Da bismo postigli svoje ciljeve, moramo raditi na tome, a radeći to, možemo i sami doživeti boli trnovitog puta i stradanja srca tako karakterističnog za čovečanstvo. Sve ove stvari možemo raditi samo ukoliko smo našli zakon i radili na razumevanju zakona, koji izgleda da je sam Bog u davnoj prošlosti ispisao u zagonetkama.

Koncept *Nove misli* može se sažeti u sledećoj rečenici:

Možeš postati ono što želiš da budeš.

Sve ono što postignemo, kao uostalom i sve ono što ne postignemo, direktan je rezultat sopstvenog mišljenja. U pravedno uređenom univerzumu, gde bi gubitak ravnoteže značio potpuno uništenje, individualna odgovornost mora biti apsolutna. Naše slabosti i snage, čistota i nečistota, samo su naši, a ne tuđi. Mi smo ih sami stvorili, a ne neko drugi. Tako ih samo mi i možemo ispraviti, a nikada neko drugi umesto nas. Sva naša sreća i patnja potekli su iz našeg sopstva. Dok mislimo, jesmo; dok nastavljamo da mislimo, opstajemo. Jedini način na koji se možemo uzdići, pobediti i postići jeste putem uzdizanja naših misli. Jedini razlog zbog koga možemo ostati slabi, bedni i nesrećni jeste ako odbijemo da uzdignemo svoje misli.

Sva dostignuća, bilo da su na poslovnom, intelektualnom ili duhovnom planu, rezultat su konačno usmerene misli i njima vlada isti zakon i dostižu se istim metodama; jedina razlika leži u cilju koji se pokušava dostići. Oni koji žele da postignu malo, moraju malo i da žrtvuju; oni koji žele da uspeju, moraju žrtvovati mnogo; oni koji žele mnogo da postignu, moraju se u velikoj meri žrtvovati.

Nova misao znači i novi život: način života koji je zdraviji, srećniji i koji na svaki način više ispunjava onoga koji usvoji ovo.

„Novi život“ je predviđen za stare, univerzalne zakone uma, kao i za put beskonačne duhovnosti unutar srca i uma svakog pojedinca.

Zapravo, nema ničeg novog u „Novoj misli“, jer je ona isto toliko stara koliko i ljudski rod. Novo nam je samo to kada otkrijemo životne istine koje nas oslobađaju od nedostataka, ograničenja i osećaja da smo nesrećni. U tom trenutku, „Nova misao“ se ponovo javlja, postaje svest o kreativnoj moći sopstva, koja se širi, svest o principu uma i o našoj divnoj moći da budemo, radimo i da iskazujemo još više individualnih i prirodnih sposobnosti i talenata. Najvažnije kada govorimo o principu uma je to da nove misli, ideje, stavovi i uverenja stvaraju i nove uslove, bilo da je dobro, loše ili indiferentno: „U skladu sa našim uverenjima, to nam se i vraća.“ Suština *Nove misli* sastoji se od neprestanog obnavljanja našeg uma, tako da možemo dokazati šta je dobro, prihvatljivo i savršena volja Gospodnja.

Dokazati znači znati zasigurno i imati znanje kojem se može verovati, kao i iskustvo. Istine *Nove misli* su praktične, lake za demonstriranje i unutar oblasti onoga što svako od nas može dostići – ukoliko i kada on ili ona to odluče.

Sve što je pri tom potrebno jeste otvoren um i voljno srce: otvorenost da se sasluša stara istina koja je sada predstavljena na nov i drugačiji način, volja da se promeni i ostavi staro, prevaziđeno uverenje i da se prihvate nove ideje i koncepti; dakle, potrebno je imati neku uzvišeniju viziju života ili prisustvo isceljujućeg elementa u sopstvu.

Obnavljanje našeg uma predstavlja čitavu svrhu i praksu *Nove misli*. Bez ovog tekućeg, dnevnog obnavljanja, ne može doći do promene. Prava *Nova misao* uspostavlja potpuno nov stav i novu svest, što nas inspiriše i omogućuje nam da uplovimo u „izobilniji život“.

Unutar sebe imamo neograničenu moć da biramo, odlučujemo, kao i potpunu slobodu da tako i postupamo – da se povinujemo ili transformišemo. Povinovati se znači živeti u skladu sa nečim što je već uzelo formu ili mu je forma data – dakle, u skladu sa onim što je vidljivo i dostupno

našim čulima, idejama, mišljenjima i verovanjima. Biti povinovan znači živeti i upravljati se „prolaznim i nestalnim modama i uslovima datog trenutka“. Sama reč „povinovan“ ukazuje na to da naše sadašnje okruženje ima oblik i da ne bi trebalo, niti bismo smeli poricati njegovo postojanje. Svuda oko nas dešavaju se nepravde, nekorektnosti i nejednakosti. Možemo se i sami s vremena na vreme naći u toj priči, ali trebalo bi da budemo hrabri i iskreni i učinimo najviše što je u našoj moći da te probleme rešimo kroz lični integritet i inteligenciju koje sada posedujemo.

Svet generalno prihvata i veruje u to da je naše okruženje posledica našeg trenutnog stanja i okolnosti u kojima se nalazimo i da je, samim tim, uobičajena reakcija da se povučemo u stanje pomirenja i nemog prihvatanja sadašnjosti. Ovo je konformizam najgore vrste: svest o defetizmu najgore vrste, jer je samonametnut. Sva snaga i pažnja usmereni su na spoljno stanje, ono koje se manifestuje, dakle na spoljno okruženje, kao i na prošlost – izborom i odlukom – usled nedostatka znanja o načinu na koji funkcionišu naše predivne i primarne sposobnosti: kreativna moć uma, kao i imaginacija, usmereni su ka našim ciljevima i aspiracijama.

Nova misao insistira na obnavljanju uma, kao i na raspoznavanju i priznavanju sopstvenih odgovornosti u životu – to je naša sposobnost da odreagujemo na istine koje u ovom trenutku poznajemo.

Jedan od najaktivnijih i najefikasnijih predavača *Nove misli*, Čarls Fil, koosnivač *Škole jedinstva* imao je jaku veru u ličnu odgovornost. U svojoj knjizi *Reč otkrovenja* napisao je: „Naša svest je naše pravo okruženje. Spoljno okruženje uvek je u saglasnosti sa našom svešću.“

Svako ko je otvoren i voljan da prihvati odgovornost, započeo je sa svojom transformacijom, odnosno sa obnavljanjem uma, što nam omogućuje da učestvujemo u našem promenjenom životu. „Transformisati“ znači „preći iz jednog stanja u drugo“ (što je kvalitativno bolje i više ispunjava), „preći iz nedostatka u izobilje; iz usamljenosti u drugarstvo; iz ograničenja u prepunost; iz bolesti u ustreptalo zdravlje“, kroz ovu mudrost i moć, isceljujuće prisustvo ostaće unutar nas.

Istina je da neke stvari ne možemo promeniti: kretanje planeta, promenu sezona, oseku i plimu okeana, kao očigledno ni izlazak i zalazak sunca. Isto tako, ne možemo promeniti ni um i misli druge osobe, ali zato možemo promeniti sebe. Ko još može sprečiti ili zaustaviti kretanje tvojih misli, maštanja i tvoje volje? Samo ti možeš drugom dati tu moć. Možeš se promeniti obnavljanjem svog uma. „Ovo je ključ novog života. Tvoj um je mašina za beleženje i sva uverenja, impresije,

mišljenja i ideje koje prihvataš samo se još više utiskuju u tvoj dublji, podsvesni um. Ali ti možeš izmeniti svoj um. Možeš već sad početi da svoj um puniš plemenitim i bogolikim obrascima misli i poravnati se sa beskonačnim duhom unutar sebe. Traži lepotu, ljubav, mir, mudrost, kreativne ideje, a beskonačnost će na odgovarajući način odgovoriti na tvoje traženje, transformišući tvoj um, telo i okolnosti. Tvoj um je medijum između tvog duha, tela i materijalnog.

Transformacija započinje dok meditiramo, razmišljamo i upijamo u sebe one kvalitete koje želimo da iskusimo i ispoljimo. Teoretsko znanje je dobro i neophodno. Trebalo bi da znamo šta radimo i zašto to radimo. Međutim, prava transformacija u potpunosti zavisi od buđenja naših unutrašnjih darova – nevidljivih i neopipljivih, od naših duhovnih moći koje su date svakom od nas.

Samo ovo može konačno poništiti one težnje i ograničenja koji su u prošlosti bili izvor naše nesreće i muke. Uz to, ovo zaceljuje rane koje nastaju iz boli srca i emocionalnog bola. Svi mi želimo i zahtevamo mirnu svest – najveći poklon – kako bismo ovo doveli u naše okruženje. Mentalno i emocionalno iskusiti božanski mir, ispuniti svoj um i srce, naše celo biće. „Prvo reci, neka je mir u ovoj kući.“

Iskusiti nedostatak mira, disharmoniju, nesreću, neslaganje, a očekivati i da se pored svega toga javi mir, isto je kao očekivati da se seme jabuke razvije u kruški. To ima malo ili nimalo smisla; suprotstavlja se svakom osećaju razuma. Ali, to je način na koji svet funkcioniše.

Kako bismo ovo postigli, moramo potražiti načine da promenimo naš um – da se pokajemo – gde je to neophodno. Kao rezultat toga, doći će do transformacije i obnavljanja, što je sasvim prirodno. Poželjno je, pa čak i neophodno, da promenimo život na taj način što ćemo prestati da se povinujemo načinu na koji ceo svet bira i odlučuje, u skladu sa događajima koji su se već oblikovali i manifestovali i počećemo da određujemo uzrok koji stoji ne samo iza fizičkog dešavanja, već i ljudske doktrine, dogme i rituala i samim tim ući ćemo u unutrašnje carstvo metafizike, pravu *Novu misao*.

Reč *metafizički* postala je sinonim za moderan, organizovan pokret. Prvi ju je upotrebio Aristotel. Neki smatraju da je najbolje njegovo delo upravo trinaesti tom, koji je on jednostavno naslovio *Metafizika*. Definicija preuzeta iz rečnika je: „Izvan prirodne nauke; nauka čistog bitisanja“. Meta znači „iznad ili izvan“. Reč metafizika tako ima značenje „iznad ili izvan fizike“, „iznad ili izvan fizičkog“, „izvan sveta oblika“. Meta – to je ono iznad, meta – to je misleni duh. Iza svih stvari je meta – um.

Biblijski posmatrano, božiji duh je dobar. „Oni koji obožavaju Gospoda obožavaju i duh ili istinu.“ Kada imamo duh dobrote, istine, lepote, ljubavi i dobre volje, to je zapravo Bog u nama, koji se kroz nas kreće. Bog, istina, život, energija, duh – zar se to ne može definisati? Kako se to može definisati? „Definisati znači ograničiti ih.“

Ovo je iskazano prelepom, starom meditacijom:

„Uvek isti u mom najdubljem biću: večan, apsolutno jedini, ceo, potpun, savršen; JA sam nedeljiv, bezvremen, bez oblička, večit – bez lica, oblika ili figure; JA sam nemo misleće prisustvo, postavljeno u srca svih muškaraca (i žena).“

Moramo verovati i prihvatiti da će sve ono što zamislimo i osećamo da je pravo – doći i proći; sve ono što želimo za drugog, zapravo želimo za sebe.

Emerson je napisao: „Mi smo ono o čemu ceo dan razmišljamo.“ Drugim rečima i jednostavnije objašnjeno – duh, misao, um i meta izraz su kreativnog prisustva i moći; kao i u prirodi (fizički zakon), svaka sila može se iskoristiti na dva načina. Na primer, voda nas može ili očistiti ili se u njoj možemo udaviti; struja može obezbediti snagu koja život može učiniti jednostavnijim ili smrtonosnijim. U Bibliji se kaže: „Ja stvaram svetlo i stvaram tamu; ja donosim mir i zlo; ja, Gospod, činim sve ove stvari – ja ranjavam, ja zalečujem; ja blagoslovim, ja proklinjem.“

Ne kažnjava nas neko ljutito božanstvo – sami to radimo pogrešnim korišćenjem uma. Mi smo takođe blagosloveni (i u prednosti smo) kada shvatimo ovaj fundamentalni princip i prisustvo i naučimo da prihvatamo novu misao ili sveukupan koncept.

Metafizika je tako proučavanje uzročnosti – bavi se ne efektom ili rezultatom, koji se sada manifestuje, već pre onim što izaziva ovaj efekat ili rezultat. Metafizika duhovnim idejama prilazi na isti način na koji naučnici prilaze svetlu oblika – isto tako kao što oni istražuju um ili uzroke iz kojih ono što je vidljivo nastaje. Ukoliko se promene um ili uzrok, menja se i efekat.

Po mom mišljenju, snaga i lepota metafizike leže upravo u tome što se ona ne ograničava na neku posebnu veru, već je univerzalna. Osoba može biti Jevrejin, hrišćanin, musliman, budista, a ipak u isto vreme biti i metafizičar.

Postoje pesnici, naučnici i filozofi koji ne traže veru; njihova vera je metafizička.

Isus je bio najsajjniji metafizičar – on je razumeo um i koristio ga da podigne, inspiriše i leči druge.